

My Feminism

Magda Michielsens

maart 2017

Oorspronkelijk gepubliceerd op de blog van de Vrouwenraad (NVR),

<http://www.beslistfeminist.be/myfeminism>

(de blog bevatte een verzameling bijdragen van vrouwen over hun houding tegenover Feminisme, maar bestaat helaas niet meer)

Natuurlijk ben ik feminist. Ik ben het altijd geweest en zal het altijd blijven. Vrouwen en mannen hebben gelijke rechten en zo hoort het ook. Van vrouwen verwacht ik even veel (of even weinig) als van mannen. Mijn feminisme is een feminisme van vrijheid, gelijkheid en verantwoordelijkheid. Simpel toch ? Of niet ?

Vrijheid betekent zelf kiezen in welke soort relatie je leeft (wat breder is dan zelf je partner kiezen), zelf kiezen of je kinderen krijgt en hoeveel, zelf kiezen welk beroep je uitoefent, zelf kiezen hoever je opleiding gaat. Je leven organiseren en managen. Zelf kiezen of en in welke mate je voor anderen wil zorgen. Over straat kunnen lopen zonder lastig gevallen te worden. Kunnen reizen zonder bang te zijn. Het is een combinatie van de wandelingen van Simone de Beauvoir en de kamer voor jezelf van Virginia Woolf.

Gelijkheid betekent mensen niet beoordelen op hun mannelijkheid of vrouwelijkheid. Mannen en vrouwen hebben in het Westen nu zo ongeveer gelijke rechten en gelijke toegang tot alle voorzieningen. Er is niets dat mij mag ontzegd worden omdat ik vrouw ben en dat is een situatie die we met hand en tand moeten verdedigen. Geen verschillende levenssferen, geen verschillende deugden, geen verschillende behandeling, geen verschillende rechtsregels. Telkens een vrouw ergens de toegang geweigerd wordt omdat ze vrouw is zouden we moeten protesteren, klacht neerleggen, hard roepen, een blame and shame-actie in gang zetten. En telkens een vrouw ergens binnengehaald wordt omdat ze vrouw is zouden we

hetzelfde moeten doen.

Verantwoordelijkheid betekent er zelf voor zorgen dat je in staat bent je vrijheid uit te oefenen en op gelijke voet met mannen te leven. Voor je gezin kunnen zorgen, je studie afmaken, een maatschappelijke functie opnemen, prestaties leveren ... je moet het allemaal zelf doen. Het is de verantwoordelijkheid van de staat om het mogelijk te maken, het is jouw verantwoordelijkheid om er naar te leven.

Helaas zie ik weinig van mijn feminisme terug bij de actieve feministen van vandaag. Blijkbaar is het toch niet zo simpel. Daarom ben ik het MyFeminism gaan noemen.

Ik spreek over MyFeminism in de vele lezingen die ik geef. Ik merk dan hoeveel mensen het eens zijn met dit soort feminisme. Vrouwen willen op eigen benen staan en ze bewijzen alle dagen dat ze dat kunnen. Mannen en vrouwen zien graag dat hun dochters studeren, ze ondersteunen hen in hun carrières. Grootouders bewonderen de ingewikkelde manieren waarop hun zonen en dochters arbeid en zorg combineren. En jonge vrouwen, zij begrijpen niet waarom feminisme zich niet eenvoudig houdt bij de waarden en praktijken die voor vrouwen van fundamenteel belang zijn. Zij willen niet tolerant zijn voor intoleranten, zij willen zich kleden zoals zij willen, zij willen zich veilig voelen op straat en overal waar hun studie, beroep, familie- of uitgangleven hen brengt. Ze zien echter een parallelle samenleving groeien, hier en nu, waarin de ongelijkheid tussen man en vrouw de norm is. Zij voelen zich niet gesteund door de feministische beweging in de verdediging van hun belangen en waarden.

Feminisme zou zich vandaag in de eerste plaats moeten bezig houden met de invloed van islam op het leven van vrouwen. Niet enkel in verre landen, maar in onze straten, in onze scholen, in onze 'multiculturele' samenleving. Ik zie geen andere mogelijkheid.

Je vrijheid vieren, je gelijkheid beleven, verantwoordelijkheid opnemen kan niet meer als politici voortdurend rekening

houden met een godsdienst die daar radicaal tegen ingaat. Het kan niet als opiniemakers (v/m) aan zelfcensuur doen. Vrijheid wordt verleden tijd als neo-puritanisme de overhand neemt. Ik richt mij met mijn lezingen en teksten niet speciaal tot moslima's. Ik richt mij tot een algemeen publiek en vooral tot linkse politici en kaders in het middenveld. Opdat ze de ideologische strijd die zij (en hun voorgangers) eerder hebben gewonnen, opnieuw zouden voeren, nu tegen een exogene anti-feministische ideologie.

Opdat zij zich met nieuwe moed zouden realiseren wat vrijheid is voor vrouwen. Opdat die vrijheid niet even een kleine window zal geweest zijn, uit de tijd dat het (bijna) gelukt was. Opdat die gelijkheid niet zou vervangen worden door dodelijke ongelijkheid, zoals voorzien door de sharia. Opdat vrouwen zouden beseffen dat de verantwoordelijkheid ook bij hen zelf ligt. .

Ik schaam mij tegenwoordig vaak over de standpunten van 'feministen', over hun collaboratie, over het zwijgen, over de vervaging van waarden, over het relativisme. Als een vroegere collega van mening is dat reclame voor lingerie niet zo open en bloot in bushokjes zou mogen hangen omdat vluchtelingen zich daardoor niet op hun plek voelen in onze samenleving, dan rijzen mijn feministische haren ten berge. Het lijkt een fait divers, maar ik vind het een teken aan de wand. Ik hoor zo vaak "waar blijven de feministen?", "wat zeggen de feministen daarvan?" als rechten van vrouwen worden geschonden door toegevingen aan de islam. De vragen worden geformuleerd als verwijten. En terecht. Ze worden niet alleen gesteld door bange witte mannen, maar ook door de geëmancipeerde vrouwen in de zalen waar ik kom. En daar sta ik dan met mijn feministisch verhaal. Intellectueel coherent, ideologisch overtuigend, historisch onderbouwd, politiek niet correct, gesteund door het publiek ... en ik realiseer mij dat de feministische instituties hun natuurlijke achterban kwijt zijn.

Machteld Zee, in haar boek *Heilige Identiteiten*, eindigt haar analyse van de werking van shariaraden in de UK als volgt: "In

de ene hoek van de ring: islamisten en nuttige ongelovigen. In de andere: moderne suffragettes (m/v). De toekomst ligt in onze handen. Aan welke kant staat u?”.

Machteld Zee, één van de weinige hedendaagse feministen van wie ik het feminisme (h)erken.